

staten da have Brænderibestattningen? vi see allerede, at denne Indvending er fremkommen. Man siger, at det er noget ganske Tilfældigt, at Brænderibestattningen er sat i Forbindelse med Toldbestattningen; men den har ikke de Kriterier tilfaldes med Toldbestattningen, at den opkræves paa den yderste Grundse, og den bør altsaa ikke behandles ganske som Toldbestattningen. Denne Indvending fremkalder man, naar man negter Fællesstaten en Bestattningsmagt, og ikke vil erkjende, at Toldbestattningen kun er en Anvendelse af denne Bestattningsmagt, men at den ikke udelukkende kan indskrænktes dertil. Det er af disse Grunde, jeg troer, at man som Princip maa holde fast paa en Bestattningsmagt for Fællesstaten og i Forbindelse dermed stemme for Forslaget under Nr. 21, som gaaer ud paa, at de Ord, „men ikke Paaligningen“, skal udgaae af Fleertallets Forslag. Naar man indrømmer Fællesstaten en Bestattningsmagt, som man ikke bør negte den, og som man heller ikke negter i Nordamerika, da behøver man ikke dette kunstige System, som man her har opstillet, og som ved Anvendelsen vil foraarsage meget stor Banskfelijkheid.

Hvad det sidste Spørgsmaal angaaer, nemlig de vestindiske Anliggender, og det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille i denne Anledning, saa maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er en mindre heldig Affattelse af Fleertallets Forslag, naar det hedder: „til Kongeriget Danmarks særlige Anliggender hører alle offentlige Anliggender, med Undtagelse af dem, som angaae de vestindiske Anliggender, forsaavidt de ikke ere Gjenstand for Moderlandets Lovgivning“; men det er iøvrigt et reent Redaktionsspørgsmaal, som senere kan afgjøres. Jeg har troet, at man her paa dette Sted ogsaa burde indskyde Hertugdømmet Lauenborg. Jeg kan ikke Andet end give den høitærede Premierminister Ret i, at den nuværende Affattelse af Paragraphens Begyndelse vistnok er mindre heldig; jeg troer, at det, man egentlig har villet sige, det er: „til Kongeriget Danmarks særlige Anliggender henhøre alle Anliggender, der ikke ere henlagte under Fællesstatens Omraade“, hvorpaa man har villet til-

føie: „under Fællesstatens Omraade kan henlægges de Anliggender, som“ o. s. v.; hvorvidt det saa bliver benyttet, vil vise sig i Fællesforsattningen. Blandt de Anliggender, som saaledes kunne henlægges under Fællesstaten, troer jeg bør nævnes Lauenborg, og jeg troer, at vi bør udtale det her, da Lauenborg staar i en særlig Stilling til Monarchiet, og Monarchiet i sin Heelhed er, om jeg maa bruge det Udtryk, Entrepreneur for Lauenborg; vi tage Indtægterne fra Lauenborg, som de ere, og gjøre derimod ikke Krav paa derfra at faae nogen forholdsviis Godtgjørelse som Andeel i Fællesudgifterne; derfor er Lauenborg allerede opført paa vort Budget med en vis Dvotagdeel af sit Overflud. Jeg mener, at det Forhold, hvori vi saaledes nu staar til Lauenborg, skulde med de fulde $\frac{5}{6}$ gaae over til Fællesstaten; dette er jo iøvrigt Noget, der maaskee i den Grad ligefrem følger af sig selv, at det her mindre behøver at fremhæves; men jeg har havt særlige Grunde til at nævne Lauenborg her, fordi Lauenborgs Stilling i statsretlig Henseende væsentlig er den samme som Islands; Lauenborg er en Acquisition, der er kommet til os i Erstatning for Norge, og Island er et gammelt norsk Kronland; begge høre altsaa efter denne deres Egenkab vel rettest ind under Fællesstaten. Det Samme troer jeg ogsaa maa, idetmindste som Indtægtsgjensind, gjælde om de vestindiske Bestiudelser; det er et tvivlsomt Spørgsmaal, hvorledes man skal ordne Rigsdagens Medvirkning ved den indre Lovgivning i Vestindien, om man skal overdrage den til Fællesforsamlingen eller ikke; jeg finder ikke, at det er ganske afgjørende, at det er dansk Lov, der gjælder der; thi der vil naturligviis i Fællesrepræsentationen findes tilstrækkelig Indsigt til at kunne anvende den danske Lovgivning; men fra det finantstuelle Standpunkt maae disse Anliggender i hvert Fald vistnok høre ind under Fællesstaten.

Hvad endelig Slutningsforslaget angaaer, at Bestemmelserne i denne Paragraph kunne forandres ved Lov, da troer jeg, at den hele Paragraph er forbunden med saadanne Banskfelijkheid, at det er ønskeligt at have en lettere Vej at forandre den paa, end hvis der nødvendigt skulde udfordres en særlig Grundlovs-